

Forfatter: Schack, Hans Egede

Titel: Udrag fra Phantasterne

Citation: Schack, Hans Egede: "Phantasterne", i Schack, Hans Egede: *Phantasterne*, udg. af Jens Kr. Andersen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, 1993, s. 27. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schackval-shoot-idm140004320082096/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Phantasterne

»Ja Vennerne, de er jo mange;
Men polidske Folk, de er dog fleere.«

I den melancholske Livsanskuelse, som disse Stropher udtalte, blev han nu forstyrret, idet vi allerede i Frastand tilraabte ham:

»Thomas! Du er jo ogsaa fri idag; – skynd Dig! Vi skal ud at ride!«

»Hvorhen skal det være?«

»Til Afrika.«

»Skal vi saa langt?«

»Ja, endnu længer maaskee!«

»Naa, ja saa jager det vel ikke saa stærkt: saa komme vi dog ikke frem idag.«

»Jo vist, vi skal være hjemme igjen til Middag.«

»Hille den væltende Syge! Jeg troede, der var et Par tusind Mil til.«

»Ja, det er der ogsaa; men skynd Dig nu blot, saa skal vi være der om et Øieblik.«

»Det kan jeg da ellers ikke begribe. Men det forstaaer sig, derfor kan det jo gjerne være noget Sludder. – Naa, hvilke Heste skal vi saa tage da?«

»Jeg vil have den gamle Ridehoppe,« sagde Christian; »Conrad tager den graae, og saa kan Du jo tage Stykhesten.«

»Den gamle Kameel! Nei den vil jeg da rigtignok ikke have.«

»Kameel, siger Du! – Men det er jo just det allerypperligste: jeg vilde blot ønske, at vi alle tre havde Kameler.«

»Saa kan I jo bare tage de to Røde: de kan tjene for Kameler, hvor det skal være.«

Dette Forslag antog Christian med megen Iver; hvorpaa vi da sadlede og vandede vore Kameler. Thomas gjorde rigtignok Indsigelse mod at give dem Vand umiddelbart før Reisen; men Christian svarede, at den Regel jo kunde være god nok for Heste, men for Kameler kunde den ikke gjælde: disse skulde just lige før Reisen altid drikke for flere Dage. »Naar vi komme ud i de store Sandørkener,« vedblev han, idet han kom ihu sine Reisebeskrivelser, »ville vi desuden upaatvivlelig komme til at lide Vandmangel og plages af den forsmædeligste Tørst: vi maae da slagte en af vore Kameler og drikke det Vand, som er i dens Mave; hvilket endnu efter flere Dages Forløb vil befindes saa frisk og velmagende som det klareste Kildevand.«

»Aa ja, det er jo nok troligt,« svarede Thomas. »Men jeg skal da el-